Ч. 49. Субота 14 (1) марта 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Послїдне засїданє делеґациї. — Відкритє хорватского сойму. — Селяньскі розрухи в Румунії.

Вчера тревали дальші переговори між п. Президентом мінїстрів бар. Беком а ческими і нїмецкими провідниками в справі університетскій. Піднесено гадку, аби місцем відкритя будучого ческого університету була місцевість Кеніґсфельд коло Берна, по чески Кортузи. В часї дискусиї в буджетовій комісиї над буджетом мінїстерства просьвіти єсть намір поставити резолюцию, котра буде дотикати не лише університет на Мораві, але має признати справедливість домагань в тій справі инших народів, котрі університ тів не мають. Та резолюция буде вислїдом порозуміня всїх сторонництв ради державної, не виключаючи також Кола польского. — „Neue fr. Presse" доносить, що реченець скликаня палати послів відложено на день 26 с. м. Великодні ферії мають розпочати ся найпізнїйше 11 цьвітня; комісия буджетова відбуває кождого дня засїданє, супротив чого палата послів могла би відбути перед сьвятами лише кілька засїдань.

Вчера розійшла ся в Будапештї поголоска, що президент мінїстрів Векерле готов сейчас розвязати сойм, коли перед Великодними сьвятами не буде полагоджена ревізия реґуляміну. Крім того зачувати, що дня 5 або 6 цьвітня збере ся рада коронна, на якій остаточно порішить ся час найблизшої сесиї делеґацийної і справа підвисшення офіцирскої платнї.

Австрийска делеґация відбула вчера своє послїдне засїданє. По ствердженю згідности ухвал обох делеґаций що до спільного буджету здав референт справу о внесеню ґр. Штірґка що до підвисшення офіцирскої платнї. Внесенє Штірґка принято одноголосно без дальшої дискусиї. Мінїстер справ заграничних бар. Еренталь повторив звістну заяву правительства в справі платнї офіцирів і скликаня делеґацийної сесиї в маю. При кінци засїданя дел. Кльофач вніс інтерпеляцию, чи правда, що президент угорских мінїстрів др. Векерле мав сказати, що не єсть певним, чи слїдуюча сесия делеґациї відбуде ся в маю. Дел. Клюфач взивав правительство, аби оно дало ясну відповідь в тій справі.

Вчера відбуло ся в Загребі відкритє нового хорватского сойму. Улиці і площа сьв. Марка були замкнені полициєю і войском. О год. 11 перед полуднем вирушила на площу сьв. Марка, на котрім стоїть палата бана і сойм, почетна войскова компанія з прапором і музикою. Соймова саля і ґалериї були переповнені. С год. 11¼ президент із старшини Бяртич відкрив засїданє і велів опорожнити ґалериї, бо карти вступу на ґалериї роздало правительство лише своїм сторонникам. Відтак виголосив привітну промову і візвав сойм до повитаня Сербів, котрі в так великім числї зістали сим разом вибрані. В часї промови президента увійшов до салї бан з шефом секциї. По відчитаню королївского рескрипту, котрого посли вислухали стоячо, роздали ся оклики: „Нехай жиє король!" Бан візвав послів, аби удали ся з ним до церкви сьв. Марка на богослуженє. По богослуженю бан вернув до своєї палати, а посли удали ся назад до соймового будинку. Посли і старші жупани предложили свої леґітимациї, а президент зарядив вибір секций. Слїдуюче засїданє сойму відбуде ся в суботу. — В містї цїлий день був великий рух і противмадярскі демонстрациї.

З Румунії надходять тревожні вісти про вибух нових заворушень. В повітах Дрогої, Ботушани, Вляска і Телеорман селяни виходять з плугами на поля, прогонюють двірску службу і займають боярскі землї та дїлять еі між себе. Деинде напирають селяни на двори, щоби дїлити між них землю, а нї, то грозять смертию. Надходять також вісти, що селяни

7)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Велику сензацию викликали були свого часу у Відни два ексцентрики, котрі виступали в однім з тамошних передміских театрів ріжнородностий, хоч цїла їх штука опирала ся лиш на незвичайнім розтяганю ніг. Щоби їх штука тим лїпше і красше впадала в очи, були они убрані зовсїм чорно так, щоби виглядали як чорти. Лиця мали побілені, волосє на голові приправлене так, що творило один довгий кінчасто витягнений чуб в гору а два на боки; дальше мали такі кінчасті борідки а на ногах незвичайно довгі кінчасті черевики. На серединї сцени були уставлені два довжезні столи. Артисти вбігали на сцену дверми мов чорти і гнали один за другим просто через столи, на котрих розкрачували ноги так, що обі ноги від пяти аж по крок дотикали стола, при чім довжезні черевики і чорне одїнє додавало штуці ще більшого ефекту. Зміривши в той спосіб столи, зсували ся з них на землю і розтягали на нїй так само ноги, відтак схоплювали ся, вискакували вікном, вбігали знову, сунули ся за розтягненими ногами через столи і т. д.

Річ очевидна, що того рода штука вимагає великої вправи і то вправи від маленької дитини, коли ще кости, мязи і жили дадуть ся нагинати і натягати, як потреба. На такій вправі а почасти й на природній вдачи опирає ся штука т. зв. елєстатичних людий. Перед публикою стає артист, звичайно молодий хлопець, вихиляє ся взад, згинає ся вдвоє, вкладає голову між ноги, стає на руках, підносить ноги до гори і зачинає ходити на руках. Се безпеpечно штука, навіть велика штука і дивувати ся лиш треба, що люди задля марного гроша можуть так себе мучити, а другі знов таку штуку подивляти і знаходити в нїй приятність.

Перед кількома роками показував ся артист Коста, мужчина лїт 32, котрий умів голову так обернути, що мав справдї очи з заду. Єму безперечно сам чорт не скрутив би був вязів. Він обертав насамперед голову як і кождий з нас, аж борода зрівнала ся з лївим плечем. Відтак ловив си лївою рукою за праве ухо, тягнув голову на лїво і помагав правою рукою та наконець обертав голову так, що борода приходила просто хребта а потилици була обернена до грудий. Артист той міг однак удержати так обернену голову лиш кілька секунд, значить ся так довго, як довго міг заперти дух в собі, бо в наслїдок скрученя цїлої шиї і жил та нервів в нїй, міг би був легко удушити ся. Коста показував ся на зборах лїкарів в Празї, на котрих сконстатовано, що у него перший хреб шийний, званий двигарем, на котрім обертає ся голова, і другий хреб під ним збудовані не правильно і длятого дають можність обертати голову в неприродний спосіб.

Всїлякого рода чародії.

Штука артистів, про котрих тут бесїда, єсть вислїдом невтомимої пильности, науки і вправи та непохитної енергії, хоч вислїд всїх тих трудів єсть дуже односторонний, єсть специяльність, котра, скоро не удасть ся, не дасть ся заступити чимсь другим. Скоро би якась продукция не удала ся, то артист стає на довгий час позбавлений хлїба. Артисти знають свої взаїмні небезпеки і длятого жиють з собою в згоді і одні другим помагають. Межи ними нема тої зависти і ненависти, тої ривалізациї, яка буває межи акторами і акторками в театрах. До сего причиняє ся безперечно і тота обставина, що кождий артист специялїст певний того, що другий не зробить єму конкуренциї. А як би один другого підглянув?

Артисти уважають дуже на то, щоби їх штук нїхто не підглядав, а тоті чародії, що своїми штуками забавляють публику, вимавляють то собі в контрактї, щоби підчас їх продукций нїхто не стояв поза кулїсами і не підглядав їх. Жінка артиста підчас представленя стоїть на сторожи поза кулїсами і уважає пильно на то, щоби нїхто поза кулїсами не підглядав чудотворности еї чоловіка. Тому то нераз і дуже трудно пояснити деякі штуки.

Возьмім для приміру таких артистів, що їдять скло або горіючу смолу, що пробивають ся ножами і шпильками. Як они то роблять? Годї подумати собі, щоби хтось так направду

руйнують двірскі плуги машинові та грозять против спроваджуваня чужих робітників. В повіті Телеорман поприбивано на телеґрафічних стовпах маніфести, в яких взиває ся селян до розрухів. В маніфестах тих остерігає ся селян перед підпалами, як не ведучими до цїли, а за те викликуючими масові арештованя.

На першу вістку про розрухи пообсаджувало правительство загрожені околицї войсковими залогами. На терені заворушень стоять вже три полки. В селї Стрбі, де хлопи стали орати двірскі ґрунти, дало войско сальву, убиваючи дві особи, а ще більше раняючи.

Здавало ся, що по тамтогорічних весняних кровавих розрухах аґрарних, які здавлено войском, прийде до якоїсь розумної аґрарної реформи в Румунії, до якої стремів і ліберальний кабінет, та консервативна партия ударемнила ті змаганя, допускаючи що найбільше до половичних средств. Реформа обмежила ся поки що до проекту про повітові комісиї, в яких були би заступлені дідичі і селяни; під проводом політичних урядників мали би ті комісиї нормувати висоту аренд і зарібної платнї. Але з весною стали румуньскі селяни перед давним лихом, недостачею землї, бо дідичі і посесори стали отягати ся з віддаванєм селянам в найми тої землї, яку визначено на аренду, поки не полагоджено цїлого комплексу аґрарної квестиї. Аґрарні заворушеня відбили ся відгомоном вже і в букарештеньскій палатї депутованих. Там внесено інтерпеляцию, вказуючу на конечність введеня експорту товару до Австро-Угорщини. Президент кабінету, Д. Стурдза в своїй відповіди зазначив, що причину селяньскої нужди годі приписувати тілько заказови експорту товару до Австро-Угорщини. Вина тої нужди лежить у визискуваню, якого допускають ся посесори більшої власности, що єсть відоме всїм сторонництвам.

Новинки.

Львів, дня 13-го марта 1908.

— Є. Е. п. Президент висшого суду краєвого, др. Александер Мнїшек Тхоржайцкий виїхав в справах урядових до Відня. Управу суду обняв Віцепрезидент висшого суду краєв. др. Ів. Дилевский.

— Іменованя. П. Мінїстер просьвіти іменував провізоричного учителя головного в семинариї учительскій в Тернополи Івана Боднара дефінїтивним учителем головним в тім заведеню. — Гал. Дирекция почт і телеґрафів іменувала укінчених ґімназиястів: Андр. Боруха і Йосифа Пруса, практикантами почтовими у Львові.

— П. Віцепрезидент краєв. Ради шк. др. Iґнатий Дембовский приймав вчера міску Раду шкільну окружну, котра явила ся в комплєтї під проводом президента Цюхцїньского в цїли повитаня нового настоятеля. Вчера представляли ся також дрови Дембовскому ґремїюм директорів і директорок шкіл міских у Львові з інспекторами попереду.

— Конець року шкільного. Бюро кореспонденцийне довідує ся, що п. Мінїстер просьвіти зарядив, щоби шкільний рік 1907/8 у всїх школах середних, семинариях учительских мужеских і женьских, школах торговельних і промислових як-також в споріднених заведенях, в котрих рік шкільний кінчить ся нормально 15 липня, виїмково закінчив ся вже в суботу дня 4 липня, розуміє ся з тим, що відпадуть т. зв. ферий з причини спеки.

— Доктор музики. П. Ст. Людкевич, професор ґімназиї і звістний руский композитор, зложив дня 11 с. м. у віденьскім унїверситетї докторский іспит з музики з відзначенєм. Як зачуваємо, п. Людкевич вибирає ся на дальші музичні студиї за границю, між иншими також на Україну.

— О українську школу. Як доносить „Рідний Край", деякі повітові земства в Харківщинї заходять ся, щоби дозволено в низших школах викладати науку українською мовою. Для прикладу згадано про дозвіл, який має тепер духовеньство подільскої епархії. Шкільній радї при синодї поручено вже обміркувати справу підручників, потрібних до такої науки.

— Будова церкви в Вифлеємі. Як зачуваємо в провінциї, то деякі непокликані люди, а навіть на вид чужосторонні монахи, неправно в імени нашім збирають складки на будову церкви в сьв. Землї. Щоби остеречи перед простими обманцями наших жертводателїв, заявляємо, що за позволенєм Намістництва і за згодою і припорученєм Нашого Митрополита лише підписані виключно мають право збирати по цїлім краю складки на будову церкви в Вефлеємі з монастирем Братів-монахів Студитів з Скнилївської Лаври сьв. Антонїя Печерского. Рівночасно заявляємо і осьміляємо ся наших Високодостойних Жертводателїв повідомити, що ще до тепер задержалисьмо ся у Львові збиранєм складок на сю цїль і що вже на другий тиждень виїзджаємо на провінцию в цїли збираня складок на згадану цїль і просимо о як найласкавійше попертє і поміч. Рівночасно пригадуємо, що ласкаві жертви на сю цїль можна або на руки Хв. Редакций наших щоденних дневників надсилати, або еще ліпше на адресу: „Настоятельства Студийскої Лаври сьв. Антонїя Печер." в Скнилові, почта Кульпарків. — О. Петро Курий, гр. кат. парох Вифлеєму. Брат Йоан, схимонах Студийскої Лаври (ЧСТС.)

— Сполошений кінь. Грицько Гнатишин, господар з Чижикова, залагоджуючи вчера орудки в Ринку, полишив на хвильку візок з конем, а сам зайшов до склепу. Трамвай, дорожки і рух торговий так перепудили неувиклу до того шкапу, що сполошена почала втїкати, перевернула сїльску господиню Теклю Деревнячукову, котра поповкла ся і покалїчила собі руки. Шкапа побігла дальше, впала на цїлу купу яєць і потовкла їх, а до того виляла ще 6 лїтрів молока. Остаточно удало ся зловити коня і віддати господареви.

— Дрібні вісти. Загальні збори „Народ. Гостинницї" відбудуть ся в четвер дня 19 с. м. о 4 год. по полудни в комнатах тов. „Рускої Бесїди", Ринок ч. 10. — Львівска полиция одержала з Дрогобича вість, що там щез без слїду Якоб Мет, ученик IV кляси ґімн. — З склепу Макса Коркеса при ул. Городецкій ч. 10 вкрадено сими днями ровер і машину до шитя загальної вартости 880 К. — В Дрогобичи в захоронцї СС. Серафіток занедужало на 200 дїтий більше як половина на єгипетске запаленє очий. Дїти з тої захоронки рознесли ту заразливу хоробу по містї. — В Залїщиках помер челядник шевский Йосиф Дудель серед проявів азийскої холери. Дім окружила жандармерия, жителїв дому ізольовано, а внутреностї вислано до бактериольоґічного заведеня в цїли розслїдів. — Майорова Шипебекова, котрої любас капітан Ґебен, убив її чоловіка, а недавно тому і сам собі житє відобрав, єсть як орекли лікарі, невилїчимо хора на умі. — П. Ярослав Микитка, родом з Підбережа зложив на львівскій політехніцї другий іспит державний на видїлї будови машин. — Пятнистий тиф в Чернівцях прибирає щораз більші розміри. До вчера зголошено вже 20 случаїв занедужаня. — Львівскі жиди старовіри спровадили собі нового рабіна Мойсея Бабада з Теребовлї і витали его ві второк торжественно.

— Репертуар руского театру в Бережанах. Саля „Сокола". Початок точно 7·30 вечером. Білети продає раньше торговля п. Юзичиньского і п. Гервого, а в день представленя від 6 вечером каса театру.

В суботу дня 14 марта „Галька", опера в 4 діях Ст. Монюшка.

В недїлю дня 15 марта „Хата за селом", циганьска драма в 5 діях зі співами і танцями, переложена з повісти Крашевского.

поликав кусні скла; але вже то, що він его гризе чи радше товче зубами, єсть штукою. Треба собі лиш подумати, яка то дуже неприятна річ взяти в зуби кусень гладкого скла а як то небезпечно его розтовкати! Можна прецї дуже легко покалїчити собі і ясна і язик і цїлу яму ротову. Але в тім то й штука, що того рода артист не боїть ся такої небезпечности, бо уміє її уникнути. В який спосіб — то его тайна.

Бувають артисти, що їдять огонь, полумінь запаленої смолоскипи і капають собі на язик розтоплену смолу та нїби її їдять. По части они то лиш удають, по части призвичаїли тїло до того або бувають таки вже з природи менше вражливі. Перед кількома роками ставав один з таких артистів перед лікарями у Віднї і розповів їм, що він був ще малим хлопцем, коли его хто вдарив або вколов, не знав що то біль. На той свій стан однак звернув він свою увагу аж тодї, коли внаслідок якогось запаленя треба було виконати на нїм операцию. Операция відбула ся без наркози і він не чув нїякого болю. Від того часу зачав він учити ся на артиста і використувати ту прикмету свого тїла. Того чоловіка можна було колоти шпильками і він не чув болю, хиба що шпильку вбито дуже глубоко. Аж в споднїх частях тїла відчував він біль. Особливо же в удах не відчував він болю, коли его було колоти і кров майже зовсїм не випливала. Такий стан називають лікарі слабим степенем деґенерациї.

Однак по більшій части того рода артисти-чародії уживають всїляких природних способів. Звістно прецї загально, що поломінь сьвічки можна скорим втягненєм воздуха в себе втягнути до рота і она не попече. Коли на язицї буде богато слини а на ню капне ся зручно розтоплену смолу, то она аж засквирчить, але не вппече. На сїм основує ся цїла штука тих чародіїв, що показують штуки з огнем.

Деякі артисти пробивають собі руку ножем а мимо того не видко анї рани анї крови. Єсть то стара штука і нинї практикована хиба ще лиш вандрівними артистами, що ходять пішки від села до села. Штука ся основує ся на тім, що ніж єсть на двоє розділений: половина ножа з колодкою в долинї а острий конець ножа в горі; обі части сполучає каблукувата пружина. Штуку виконує ся в той спосіб, що на раз, два, три, нїби то пробиває ся руку а тимчасом лиш вкладає ся її між обі половини ножа а пружина з заду, з противної від публики сторони, так їх сильно притискає до руки, що здає ся, мов би справдї ніж вбив ся в руку.

Славні чародії знаходять ся у всхідних народів, особливо же між Індиянами; індийскі факіри не мають собі рівних, але заким о них буде бесїда, скажемо тут дещо про марокканьских чародіїв Ессавів, котрі своїми штуками підчас париської вистави в 1889 а опісля на конґресї спіритистів робили велику сензацию, доки їх не зрадив таки сам той, що їх возив по Европі. Ессави не лиш їли гадини, але пробивали собі лице шпильками, пхали собі ножі в тїло і т. п. а мимо того не було анї слїду якоїсь рани анї кров при такій операциї не текла. Аж ось одного разу явив ся в редакциї одної з париских ґазет якийсь Соліман Каррус і сказав до редактора: Пане, тотї Ессави то дурисьвіти. Не хочу про себе самого говорити. Скажу лиш тілько, що я їздив на богомілє до Мекки і жив довгий час межи Ессавами. Я був режісером тих Ессавів, що в 1889 були в Парижи, отже можете собі погадати, що я знаю ся на їх штуках. За пять мінут і ви з ними познакомите ся. Уважайте лиш добре.

Той чоловік з Мекки взяв тодї до рук одну довгу шпильку, таку, яких дами уживають до припинаня капелюхів, і сьміючись вбив собі її крізь рот в лице, так, що она вилїзла в більшій части на верх. Так само вбив собі ще три инші шпильки і всї они виставали ему наскрізь з рота; говорити він через то не міг, але усьміхав ся. Всї зі страхом споглядали на то а Соліман спокійно витягнув шпильки з лиця і показав таку саму штуку на своїй руцї: вбив собі одну шпильку наскрізь через тїло.

Треба, бачите — сказав він — знати то місце. Тодї то зовсїм не болить анї кров не іде. Але річ очевидна, що шпилька мусить бути кругла; як би она була трохи лиш четирогранна, тодї було би що иншого. Ану дайте тим Ессавам трогранну шпильку...!

(Дальше буде).

— **Краєвий Союз Ревізийний у Львові** пригадує, що загальні збори відбудуть ся в льокали товариства дня 25 с. м. о год. 4 по полудни. Стоваришеня, що не висилають свого відпоручника на збори, обовязані переслати під адресою Союза (Ринок ч. 10) повновласти, які розберуть поміж себе другі підпоручники стоваришень, що прибудуть на збори. Коли-б збори не могли відбути ся з причини браку комплету, вину его поносити будуть стоваришеня, що залишили переслати повновласть ро Союза.

— **З „Львівского Бояна“.** На надзвичайних зборах „Львівского Бояна“, які відбули ся дня 10 с. м., вибрано, на місце бл. п. Анатоля Вахнянина, головою товариства секретаря суду п. Йосифа Дрималика; заступником голови дотеперішного бібліотекаря п. І. Доманика, урядника „Дністра“, а секретарем товариства п. Богдана Вахнянина, укінченого студента фільософії.

— **Як можна у Львові пропасти без сліду.** Перед кількома днями подали львівскі ґазети звістку, що Мария Юстина Ковальска, жінка возьного каси ощадности, вертаючи зелізницею до Львова, щезла десь без сліду. Перед своїм поворотом мала она написати до чоловіка, що верне дня 1 лютого і щоби чоловік дожидав єї того дня на двірци. Отже вна слідок тої звістки заряд загального львівского шпиталю завізвав мужа пропавшої, Станислава Ковальского і остовпілому з жалю і зворушеня віддав єму річи его жінки з повідомленєм, що єї похоронено дня 3 лютого яко знайдену незнакому під загальною назвою N. N. у спільнім гробі на личаківскім кладовищи. Рівночасно видано Ковальскому з актів шпитальних цертифікат зниженої їзди зелізницею зі Львова до Угерець, виставлений на імя Станислава і Мариї Ковальских, найдений при помершій. Показало ся тепер, як можна у Львові пропасти без сліду. Покійна Ковальска вернула до Львова дня 1 лютого, як то писала в листі до свого чоловіка, однак вже в дорозі заслабла. Серед глоти на двірци не могла она добачити чоловіка, котрий єї дожидав, і пустилась пішки до міста. На ул. Городецкій однак впала на землю і стратила притомність. Покликаний поліциян ч. 141 завіз єї дорожкою до льокалю товариства ратункового, де єї однак не було можна привести до памяти і звідси відставлено возом амбулянсовим до шпиталю. Тут померла она в дві години опісля і єї похоронено, не повідомивши родини.

— **Самоубийства.** На Високім Замку від сторони ул. Театиньскої знайдено вчера досьвіта на лавці якогось елеґантно убраного мужчину з простріленою лівою грудию. Доходженя показали, що мужчина той приїхав перед кількома днями до Львова і заїхав до „Краківского готелю“, де замельдував ся яко Йосиф Ціммерман, інжинір з Відня. Самоубийник перед смертию запивав ся ще в однім з шинків, близько місця, де позбавив ся житя. — До шпиталю в Перемишли відставлено сими днями теслю Франца Боґацкого, котрий терпів на самоубийчу манію і вже перед кількома тиждними хотів повісити ся. В шпитали Боґацкий був якийсь час спокійний, аж минувшої неділі дістaвши нападу, кинув ся, коли ніхто того не видів, з вікна другого поверха на подвірє шпиталю і поломив собі обі ноги, потовк ся тяжко та обірвав собі внутреностч.

— **Казав собі заплатити за свій похорон.** Якийсь шинкар в Гамбурзї, давнійший різник, постарав ся о то, щоби люди ще по его смерти мали о чім говорити. Шинкареви тому якось не вело ся і він зневохочений постановив був розпрощати ся з сим сьвітом. Якраз нині тиждень тому пішов він до якогось підприємця похоронного і замовив у него на суботу похорон для якогось пана, котрого тіло спочиває в місцевій трупарни. Після принятого звичаю заплатив єму підприємець 10 марок за то, що він у него похорон замовив. Дістaвши гроші, прогуляв їх а відтак застрілив ся. Тіло его зложено в трупарни. Як же здивував ся підприємець, коли на другий день прийшов ховати трупа і пізнав в нім того самого, котрий замавляв похорон і котрому він заплатив 10 марок.

† **Померли:** Василь Бойко, емеритов. офіциял краєв. Дирекциї скарбу, помер у Львові в 60 ім році житя; — Апольон Андрій Залєский, квієскований асистент податковий, упокоїв ся дня 3 с. м. в Золочеві в 29-ім році житя; — Теофиль Калиновский, майстер коминярский, помер у Львові в 46-ім році житя; — Йосиф Маруняк, челядник столярский, помер в 36-ім році житя; — О. Тимофтей Дорош, парох в Росохах коло Хирова, упокоїв ся дня 11 с. м. в 69-ім році житя а 35 сьвященьства.

Господарство, промисл і торговля.

— **Звіт товариства торговельно-промислового „Сокільский Базар“**, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць лютий 1908 р. — На уділи вплинуло 57 К, на щадницю вплинуло 222 К 57 сот. Стан уділів з 29 лютого 1908 виносить 2889 К, вкладок 11.455 К 38 с., фонду резер. 154 К. Торг був о 499 К 57 с. більший як в лютім минулого року. Оборот касовий в лютім 15.039 К 93 с. В члени Тов. вступив Вп. Іван Літиньский, учитель з Ожомли. Всїх членів 78 зі 131 деклярованими уділами. — *Дирекция.*

Телеграми.

Відень 13 марта. П. Міністер справедливости переніс нотаря Івана Постемпского з Борщева до Рави рускої.

Рим 13 марта. Помер тут нині нагло комендант македоньскої жандармериї ґенерал Ґеорґіс.

Мелїля 13 марта. Войско шпаньске обсадило без борби Кабо де Ляґва.

Петербург 13 марта. (П. А.). В містах Катеринославі і Нижнім Днїпровску продовжено стан скріпленої охрани до 30 жовтня 1908 а у вітебскій ґубернії до 29 марта 1909.

Омага 13 марта. Комітет републиканьский заявив ся за кандидатурою Тафта на президента Сполучених Держав.

Турин 13 марта. Якийсь самоїзд наїхав на віз парового трамваю. Згинуло 7 осіб, в тім 3 женщини а кілька осіб було зранених.

Париж 13 марта. Кілька часописий подає звістку з Петербурга, що служачу від 7 літ в домі президента міністрів Столипина няньку арештовано, позаяк знайдено єї кореспонденцию з революціоністами, котрих недавно страчено з причини наміреного замаху на вел. кн. Николая Николаєвича.

Париж 13 марта. Недалеко міста згоріла фабрика фортепянів Ґаванда. Згоріло 2000 фортепянів. Дві особи зранені; 450 робітників позістало без роботи.

Париж 13 марта. З Танґера доносять: Після депеші адмірала Філїберта з Казаблянки Француза Парера і Італїянця Біянкі, котрі мимо заказу властий войскових пішли на область племени Ндакра, зловили марокканьскі розбишаки.

Барцельона 13 марта. Вчера о 4 год. по полудни знайдено в порті, на тім самім місци, в котрім оногди була експльозия, бомбу. Коли єї перевожено в панцирнім возї, бомба вибухла і віз розірвала. О 7 год. вечером знайдено знов бомбу на однім з дуже оживлених місць в центрум міста. Зачувати, що знайдено ще трету бомбу ще в иншім місци.

Константинополь 13 марта. Посол сербский вручив нині Порті ноту сербского правительства в справі будови зелізниці Дунай-Адрия.

Льондон 13 марта. Часописи доносять, що новий амбасадор японьский у Вашінґтоні Такаґіра на пирі японьскої кольонії в Нов. Йорці виголосив бесіду, в котрій сказав, що дружба межи Америкою а Японією єсть так сердечна, що можна єї уважати за неписаний договір. Імовірно всї справи межи обома державами, о скілько мають яке небудь значінє, будуть небавком залагоджені.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·30*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·56, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·16 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).